

са врата-та. Я послѣ дохождатъ и дрѣгы-ты дѣвицы, и казвватъ: Господи, Господи! отвори ни. Я той отговори и рече: Истина ви дѣмамъ, не ви познавамъ. И тѣй бждетъ вѣдни, защото не знаете день-тъ, ни часъ-тъ, въ който Сынъ человѣческій цѣ додѣ. Защото (циѣ додѣ) както человѣкъ, който като трѣгнѣваше за вѣчнину, скыка свои-ты слѣгы, и прѣдадѣ имъ иманіе-то си: И єдномъ да-де пять таланта, дрѣгомъ два, а дрѣгомъ единъ, сѣкомъ спорѣдъ сила-та мъ; и тѣтаки трѣгна. Я този който зѣ пять-тѣ таланта, отиде и работи съ тѣхъ, и направи дрѣгы пять таланта. Подобно и този който (зѣ) два-та, придо-ви и той дрѣгы два. Я този кой-то зѣ единика, отидета раскопа вѣ земля-та и скры сребро-то на гос-подара си. Олѣдъ много врѣма идва господарь-тъ на тѣа слѣгы, и вижда счетъ съ тѣхъ. И додѣ този, който зѣ зѣлъ пять-тѣ та-ланта, донесе дрѣгы пять таланта, и рече: Господарю, пять таланта ми прѣдадѣ; ето, дрѣгы пять та-ланта придовыихъ врѣхъ тѣхъ. И рече мъ Господарь-тъ мъ: Добрѣ, рабе добрый и вѣрный: на малко-то си былъ вѣренъ, надѣ много цѣ та постави; зѣлъ вѣ радостка-та на господара си. Додѣ и този, който зѣ зѣлъ два таланта, и ре-че: Господарю, дваталанта ми прѣ-дадѣ; ето, и дрѣгы два таланта придовыихъ врѣхъ тѣхъ. Рече мъ господарь-тъ мъ: Добрѣ, рабе до-брый и вѣрный; на малко-то си былъ вѣренъ, надѣ много цѣ та

постави: зѣлъ вѣ радостка-та на господара си. Пристѣни и този, който зѣ зѣлъ единика талантъ и рече: Господарю, знаахъ та чѣси человѣкъ жестокъ, че жжнешь гдѣто не си сѣвалъ, и сжигаешь отъ гдѣто не си распрѣснѣвалъ. И защото са убоахъ, отидохъ та скрыхъ талантъ-тъ ти вѣ земля-та; ето имашъ твоє-то си. Я го-сподарь-тъ мъ отговори и рече мъ: Рабе лѣкавый и лѣнивый, знаше че жжнѣ гдѣто не сѣмъ посѣвалъ и сжигаешь отъ гдѣто не сѣмъ распрѣснѣвалъ: Като е тѣй трѣба-ше ты да дадешъ сребро-то ми на банкеры-ты, и когато си додахъ да выхъ зѣлъ мое-то сїск лихва. Земете прочее отъ него таланта и дайте го на тогова, който има де-сять тѣхъ таланта. Защото на сѣкого който има, цѣ мъ са даде и цѣ мъ са прѣблажи, а отъ то-гова, който нѣма, и това цѣто има, цѣ са земе отъ него. И не-потрѣбныя (този) раби хвѣрлете го вѣ вѣшина-та тѣмнота; тамъ цѣ бжде плачъ и скжрданіе сїск зѣгы. И това като издѣма, из-кыка: който има оуши да слыша нека слыша. Я кога додѣ Сынъ человѣческій вѣ слава-та си, и сич-ки-ти свати Йнгели съ него; то-гава цѣ сѣдне на прѣстола на слава-та си. И цѣ са сжержти прѣдъ него сички-ти народи, и цѣ гы от-ложчи єдны отъ дрѣгы, както овча-рѣ-тъ отложи овцы-ты отъ козы-ты. И цѣ постави овцы-ты отъ десна-та си страна, а козы-ты отъ лѣва-та. Тогава цѣ рече Царь-тъ на

на: